

GERONIMOHORSPELEN

Een script in samenwerking met Herman en Marc Van Cauwenberghe.

PAUL VLAANDEREN EN HET MARGO-MYSTERIE

DEEL 7: VLAANDEREN MAAKT ZICH ZORGEN

Francis Durbridge (1912-1998)

uitzending: AVRO, zondag 11/11/1962

vertaling: Johan Bennik (Jan van Ees) - muziek: Koos van de Griend

regie: **Dick van Putten**

rolverdeling:

Paul Vlaanderen: **Jan van Ees**

Ina, zijn vrouw: **Eva Janssen**

inspecteur Raine: **Huib Orizand**

Sir Graham Forbes: **Louis de Bree**

Mike Langdon: **Rob Geraerds**

George Kelburn: **Wam Heskes**

Linda Kelburn: **Dogi Rugani**

Mrs. Fletcher: **Miep van den Berg**

Dr. Benkaray: **Peronne Hosang**

Larry Cross: **Jan Borkus**

Charlie: **Donald de Marcas**

inspecteur Milton: **Jan Verkoren**

een gevangenisdirecteur: **André Carrell**

Midge Harris: **Dick Scheffer**

Oscar: **Han König**

Wally Stone: **Paul Deen**

-en dienstmeisje: **Elly den Haring**

Paul: Wat voor telefoon was dat dan? Wie belde m'n vrouw op?

Charlie: Dat weet ik niet, meneer, maar een minuut of tien later kwam mevrouw haastig de keuken binnenlopen en... en toen zei ze dat ze uit ging.

Paul: En heeft ze verder niets gezegd?

Charlie: Eh... dat wel meneer. Ze zei: Ik moet even weg, Charlie, en als meneer thuiskomt voordat ik terugben, zeg dan alleen maar...

Paul: Nou?

Charlie: En toen zei ze... iets heel gek...

Paul: Ja, maar... kom nou! Wat zei ze toen?

Charlie: Twee woorden maar, meneer.

Paul: Schiet nou toch op, kere! Wat waren die twee woorden?

Charlie: Edgar Northampton...

Paul: Edgar Northampton?

Charlie: Ja! Ik heb er geen idee van wat ze daarmee bedoelde. Ik heb nog nooit gehoord van iemand die Northampton heet.

Paul: Ja, da's een directeur van een bank. Ik vraag me af hoe die in het hele beeld past...

Charlie: Hè?

Paul: Het ziet er toch naar uit dat Ina tot de ontdekking is gekomen...

Charlie: Wat is dat voor een eh... een beeld, meneer?

Paul: Hè? Eh... nee, niks, Charlie, niks. Ik wel even me mezelf bezig. Nou, ik zal je zeggen wat je doen moet. Ik zou graag willen...

Charlie: Ach!

Paul: ...dat jij even...

Charlie: Daar is mevrouw al, meneer! (Ina komt binnen)

Paul: Ach, Ina! Waar ben jij nou in 's hemelsnaam naartoe geweest?

Ina: Ach, Paul. Hang jij m'n mantel even op, Charlie

Charlie: Okiedokie!

Paul: Toe nou, Ina, wat bedoelde je nou met...

Ina: Je ziet er bezorgd uit, lieve schat. Zijn er moeilijkheden?

Paul: Ach nee, natuurlijk maak ik me bezorgd. Wat is dat nou voor een manier? Geheimzinnige boodschappen achterlaten en zomaar verdwijnen

Ina: (lacht)

Paul: Nou, kom nou, voor de draad ermee! Waar ben je geweest?

Ina: Nou, liefje, herinner jij je wat mevrouw Fletcher tegen die Mike Langdon gezegd heeft? "Als Dr. Benkaray moeilijkheden wil maken, zeg haar dan maar twee woorden: Edgar Northampton."

Paul: Ja, natuurlijk.

Ina: Nou, ik ben er achtergekomen wat ze daarmee bedoelde!

Paul: O ja? Wat bedoelde ze daar dan mee?

Ina: Zal ik dan maar beginnen bij het begin?

Paul: Ja, 't kan me niet schelen waar je mee begint, als je me nou maar alleen zegt wat dit allemaal te betekenen heeft.

Ina: Nou dan, ik zat in jouw werkkamer wat cheques uit te schrijven voor de leverancier, toen er gebeld werd.

(deurbel - Ina gaat de deur openen)

vrouw: Mevrouw Vlaanderen?

Ina: Ja?

vrouw: Ik moet uw man even spreken. Denkt u dat ik... O, neemt u me niet kwalijk, we kennen mekaar, geloof ik, nog niet.

Ina: Nee.

vrouw: M'n naam is Fletcher. Ik heb uw man ontmoet in Westerton.

Ina: Ach ja, natuurlijk. Komt u binnen, mevrouw Fletcher.

Fletcher: Graag, dank u. (ze komt binnen en ze gaan naar de zitkamer)

Ina: 't Spijt me, maar m'n man is er op het ogenblik niet, maar u kunt misschien de boodschap achterlaten?

Fletcher: Maar ik... och... ik had uw man graag persoonlijk even gesproken, ziet u? Mevrouw Vlaanderen...

Ina: Mm?

Fletcher: Uw man is 'ns aan de garage geweest en toen heeft ie m'n zoon ondervraagd.

Ina: Dat weet ik, ja. O, gaat u toch even zitten.

Fletcher: Bill is een goeie jongen, mevrouw, zo eerlijk als goud. Hij heeft met die hele boel niks uitstaande, maar dan ook niet dat!

Ina: Welke "boel" bedoelt u eigenlijk?

Fletcher: Die zaak, die moord op Julia Kelburn. Bill weet er allemaal niks van af, geen steek!

Ina: Weet u er wél iets van af, mevrouw Fletcher?

Fletcher: Ja, daar gaat het nou niet om. 'k Heb het over m'n jongen. Hij is de enige over wie ik me bezorgd maak op het ogenblik. U moet aan uw man zeggen dat ie Bill met rust laat. Hij heeft geen enkele reden om Bill te ondervragen.

Ina: Goed, mevrouw, 'k zal 't 'm zeggen. Maar... ik geloof wel dat u een grote fout maakt.

Fletcher: Hoe bedoelt u?

Ina: Mijn man mag uw zoon graag, dat heeft ie me zelf gezegd.

Fletcher: Maar waarom dan al die vragen?

Ina: Hij wou alleen maar weten wat Bill afwist van Dr. Benkaray, en wat uw relatie eigenlijk was tot haar.

Fletcher: Dat gaat uw man helemaal niks an.

Ina: Ja, dat denk ik nou toch wel, mevrouw Fletcher. Ik begrijp eigenlijk die onvriendelijke houding niet van u tegenover mijn man. Hij wil u toch alleen maar helpen?

Fletcher: Maar waarom? Waarom mot ie me zo nodig helpen?

Ina: U was het toch die ons waarschuwde voor dat pakket van de modezaak dat op die avond hier bezorgd werd?

Fletcher: Eh... eh... eh jawel, maar ik eh... Ja, ik moet nou weg, mevrouw. Het spijt me als ik misschien een beetje te ver ben gegaan in m'n woorden.

Ina: Mm, dat hindert helemaal niet, mevrouw Fletcher.

Fletcher: Ik eh... ik vertrek nu over een paar dagen per vliegtuig naar Australië, dus ik denk wel niet dat...

Ina: Australië?

Fletcher: Ja.

Ina: En gaat uw zoon dan met u mee?

Fletcher: Nee, die blijft hier. 'k Heb de hele zaak op hem laten overzetten.

Ina: Juist, ja.

Fletcher: Maar in geval die Dr. Benkaray en d'r aanhang ooit zou proberen m'n zoon ergens in wat ook te betrekken, dan wil ik alleen maar dat meneer Vlaanderen goed weet dat Bill voor geen draad met dat rommeltje te maken wil hebben.

Ina: Maar wat bedoelt u eigenlijk? Wat kan er dan wel zijn dat 'm in de zaken van Dr. Benkaray zou kunnen betrekken? Ja, 't zou toch wel heel goed zijn als mijn man daarvan afwist. Als u er tenminste op gesteld ben dat ie een oogje in het zeil houdt.

Fletcher: Ze zitten overal in, mevrouw, allemaal dingen die het daglicht niet mogen zien: gestolen goed, verdovende middelen. En mij hebben ze dan opgedragen om pakjes weg te brengen en boodschappen, die er allemaal volkomen onschuldig uitzagen.

Ina: Mm.

Fletcher: Maar ik was wel stapelgek. 'k Had moeten begrijpen dat ze me onmogelijk zoveel geld konden geven alleen maar om onschuldige boodschappies over te brengen. 'k Had het maanden geleden al door moeten hebben.

Ina: Mevrouw Fletcher, hebt u ooit de persoon ontmoet, die figuur die ze "Margo" noemen?

Fletcher: Margo?

Ina: Ja?

Fletcher: De persoon die achter dit alles zit, is "de heler", mevrouw. De naam Margo is alleen maar een soort van herkenningwoord.

Ina: Hoe bedoelt u?

Fletcher: 't Spijt me, maar ik kan u echt niets zeggen. Ik moet nu gaan. Dag mevrouw.

Ina: Ja, nog één ding, mevrouw Fletcher: zegt u me alleen nog maar voor u weggaat...

Fletcher: Ja?

Ina: Weten die mensen - ik... ik bedoel de mensen waar u dan voor gewerkt hebt - dat u weggaat?

Fletcher: Dat denk ik niet, nee.

Ina: Maar veronderstel dat ze d'r achter komen en pressie gaan uitoefenen op uw zoon? Wat dan?

Fletcher: Daar heb ik ze voor gewaarschuwd. Ik heb m'n voorzorgen genomen, rekent u daar maar op.

Ina: Wat bedoelt u met "voorzorgen"?

Fletcher: Ik heb verschillende documenten en geluidsbandjes op een heel veilige plaats bezorgd.

Ina: Aha...

Fletcher: Als er iets met mij zou gebeuren, dan kunnen ze d'r zeker van zijn dat het in handen komt van mensen die ze aankunnen. Laat dat maar aan Bill over, mevrouw Vlaanderen. Hij weet heel goed wat 'm toe doen staat.

Ina: Ik wou u alleen nog wel zeggen, mevrouw Fletcher: ik geloof niet dat het verstandig is om nu weg te gaan.

Ina: Nadat ze weg was, herinnerde ik mij wat je me verteld had over Edgar Northampton. En ineens scheen er een lichtje bij me op: de documenten en die geluidsbandjes waar zij het over had, zal ze waarschijnlijk bij die bank in een safe te bewaren hebben gegeven.

Paul: Ja... Ga 'ns verder.

Ina: Nou, ik ben naar Reggie Whiteside gegaan...

Paul: O, de procuratiehouder van onze bank, ja.

Ina: ...ja, en ik heb hem gevraagd of ie even wilde informeren of mevrouw Fletcher een safe had gehuurd in hun agentschap in Tenterhearst.

Paul: En?

Ina: Hij belde op waar ik bij was en hij zei aan Northampton dat er een informatie was binnengekomen over de garage van Fletcher in Westerton, en hoe het stond met het banksaldo van die firma. Northampton zei toen dat ie daar niet van wist, maar wel dat ene mevrouw Fletcher een safe in huur had gekregen, nog niet zo lang geleden.

Paul: Juist! En jij gelooft nu dat er in die safe wel meer zal zitten dan alleen de stukken die de garage betreffen.

Ina: Natuurlijk! En wat denk jij dan?

Paul: Ik denk dat je gelijk hebt, Ina, en wel voor honderd procent.

Ina: (lachje)

Paul: Overigens, voor het vervolg, jongedame, zou ik je toch dringend willen verzoeken om nasporingen op mijn gebied aan mij over te laten, hè?

Ina: (lacht) Afgesproken. En bedankt voor het woordje "jong".

Paul: (lacht)

Ina: En zeg, hoe staat het met jou? Heb je Midge Harris gesproken?

Paul: Inderdaad, ja. Ina. Jij kon altijd zo aardig tekenen.

Ina: Mm?

Paul: Wil jij hier, achter op die briefkaart, een meisjeskopje tekenen?

Ina: Hè?

Paul: Hier, liefje, gebruik mijn pen maar.

Ina: Een meisjeskopje?

Paul: Ja, eh... zomaar een eenvoudig krabbeltje: een meisjeskopje onder zo'n droogkap, bij de kapper.

Ina: Nou zeg, je vraagt me nogal wat!

Paul: Nou ja, als het maar ergens op lijkt. (gaat naar de deur en opent die) Charlie?

Charlie: Ja, meneer?

Paul: Kom 'ns even hier, wil je?

Charlie: 'k Kom zo, meneer!

Paul: (sluit de deur en komt bij Ina) Nou, gaat het?

Ina: Hè? Ja, zo'n beetje. Kan het zo?

Paul: Nou, maar dat is prima. Precies wat het zijn moet. Nou, dan schrijf je daaronder in bloklettertjes...

Ina: Ja?

Paul: "Dankzij je vriendjes moet ik mezelf rot werken. Sal."

Ina: O zeg, is dat niet een beetje cru?

Paul: Nou, Midge valt niet zo gauw over een woordje, hoor.

Ina: Mm. (Charlie klopt aan en komt binnen)

Charlie: Daar ben ik, meneer.

Paul: Ja, een ogenblikje, Charlie. Je moet even iets voor me op de post doen.

Charlie: Oh!

Paul: Ja,

Ina: Zo!

Paul: Zo is het goed, Ina. Ik schrijf het adres wel. (telefoon)

Ina: O, ik neem 'm wel even. (gaat naar de telefoon en neemt op) Hallo?

George Kelburn: Mevrouw Vlaanderen?

Ina: Spreekt u mee.

Kelburn: U spreekt met Kelburn.

Ina: Mm?

Kelburn: Zou ik uw man even kunnen spreken?

Ina: Jazeker, een ogenblikje, alstublieft... Kelburn.

Paul: Ja, ik kom... Nou, luister goed, Charlie...

Charlie: Ja, meneer?

Paul: Je gaat naar Camden Town...

Charlie: Camden Town?

Paul: Ja, en daar doe je deze kaart in de eerste de beste bus die je tegenkomt. Begrepen?

Charlie: Okiedokie. (verlaat de kamer)

Paul: Kelburn?

Ina: Ja. Hij schijnt in een beste bui te zijn.

Paul: Oh...? Hallo? Met Vlaanderen.

Kelburn: Vlaanderen? Ik hoop niet dat ik je stoer, maar ik wou je vragen of je lust hebt om vanavond met je vrouw hier een borrel te komen drinken. Ja, m'n uitnodiging komt een beetje laat, maar ik zou even graag een praatje met je willen maken. 't Is nogal belangrijk.

Paul: O, eh... eh... eh, ja, ja, natuurlijk, dat zal heel gezellig zijn, denk ik. Hoe laat verwacht u ons?

Kelburn: Mm... tegen zeven uur?

Paul: Uitstekend.

Kelburn: Goed! Dan verwacht ik jullie. Tot vanavond dan!

Paul: Tot vanavond. (legt de hoorn neer)

Ina: Wat is er, Paul? Is er iets mis?

Paul: Ik weet het niet... Kelburn vraag ons op de borrel vanavond.

Ina: Mm... Ik vond 'm een beetje vreemd. Overdreven vriendelijk eigenlijk. En jij?

Paul: Ja..., ik ook. En waarom...? Waarom, vraag ik me af...

dienstmeisje: (opent de deur) Goedenavond, meneer.

Paul: Goeienavond.

dienstmeisje: Dag mevrouw.

Ina: Goedenavond.

dienstmeisje: Meneer Vlaanderen?

Paul: Ja.

dienstmeisje: Komt u binnen, meneer en mevrouw verwachten u.

Paul: Dank je. (ze gaan binnen)

dienstmeisje: Mag ik uw mantel, mevrouw?

Ina: Graag.

Mike Langdon: Ja, ga je gang maar, Mary. Ik neem dat wel van je over.

dienstmeisje: Goed, meneer.

Langdon: Welkom, mevrouw Vlaanderen.

Ina: Dag meneer Langdon!?

Langdon: Gelukkig dat jij je nog vrij kon maken, Vlaanderen

Paul: En... ik dacht eigenlijk dat jij al lang en breed op weg was naar New York?

Langdon: Nee, nee, ik hou voorlopig m'n gemak nog. Maar het begint nou toch wel te dagen voor me.

Paul: Zo? Staan de zaken d'r opeens beter voor?

Langdon: Mm, dat inderdaad, ja.

Paul: Ach! Wanneer is dat zo opeens gebeurd?

Langdon: De laatste vierentwintig uur.

Paul: O ja? Werkelijk?

Langdon: Ja, vraag me niet verder. Het is voor mij net zo'n raadsel als het voor jou zal zijn. Als je ze op het moment meemaakt, zou je zeggen dat ze nog geen weekend buiten elkaar zouden kunnen, laat staan voorgoed. Nou, mijn zegen hebben ze, als ik maar terug kan naar de States.

Linda Kelburn: (komt bij hen) Hallo, Ina! Wat leuk dat jullie zijn gekomen.

Ina: Ah, Linda.

Linda: Kom binnen, kom binnen.

Ina: Ja?

Linda: Ja, 't is hierheen. Eh... George?

George Kelburn: Mm?

Linda: Hier zijn onze gasten.

Kelburn: Ach, goeienavond, mevrouw Vlaanderen.

Ina: 'n Avond, meneer Kelburn.

Kelburn: Prettig dat u er bent. Vlaanderen, ouwe jongen, hoe gaat het ermee?

Paul: O, best, dank je.

Kelburn: Ik ben blij dat je kon komen. Ik was wel wat laat met jullie te vragen, niet? Mike, jij zorgt wel voor de drankjes?

Langdon: Maar graag. Wat zal het zijn, mevrouw Vlaanderen?

Ina: Eh... mag ik een vermoeden?

Langdon: Mm. Linda?

Linda: Een gin tonic.

Kelburn: En jij, Vlaanderen?

Paul: Slappe whisky, graag.

Kelburn: Mijn idee. Whiskysoda, Mike, en voor mij hetzelfde.

Langdon: In orde.

Kelburn: Ja, Vlaanderen, ik moet je mijn excuses maken.

Paul: Excuses?

Kelburn: Ja. Het hindert me dat ik een heleboel van je kostbare tijd in beslag genomen heb. Ik heb je betrokken in bepaalde familieaangelegenheden die eigenlijk niet bij jou thuis horen. Ik zal je daar natuurlijk behoorlijk schadeloos voor stellen, maar... daar gaat het nu niet om.

Paul: Waar gaat het dan wel om, Kelburn?

Kelburn: Linda en ik hebben besloten al wat er gebeurd is te begraven en weer helemaal opnieuw te beginnen.

Paul: Zo?

Linda: Ja!

Paul: Blij dat te horen.

Linda: (lachje)

Kelburn: Ik heb het de laatste tijd met allerlei zaken niet bepaald gemakkelijk gehad, en wat er met Julia en eh...

Linda: Kom, George, dat weten we toch allemaal, mm?

Kelburn: Jawel, ik weet dat jij alles begrijpt, kindje, maar ik wil absoluut dat meneer en mevrouw Vlaanderen zullen begrijpen dat ze moeten weten dat ik er heel erge spijt van heb dat ik je ooit heb kunnen wantrouwen.

Linda: Mm. Dat is erg lief van je, George. Maar kom, laten we nu dan maar 'ns drinken op de goeie afloop, hè?

Ina: Ja

Langdon: Nou dan, Linda, George...

Linda: Langdon...

Langdon: Ik moet jullie zeggen dat ik erg blij ben dat alles zo gelopen is.

Linda: Eh... ja, vooral omdat jij nu weer gauw naar je geliefd New York terug kunt gaan, hè? Want daar gaat het bij jou toch in hoofdzaak om.

Langdon: Hoho, hoe kom je daar zo bij?

Linda: (lachje) Ja...

Kelburn: Waarom ga je eigenlijk niet met ons mee, Mike?

Linda: Hè, lieveling! Ik dacht dat je me beloofd had dat dit onze tweede huwelijksreis zou worden.

Kelburn: (lachje) Ik maak maar een grapje, Linda.

Linda: (lachje)

Ina: Gaat u ook op reis, meneer Kelburn?

Kelburn: Ja, mevrouw, wij gaan een plezierreis maken. U kent dat wel, zo'n soort kruistocht op een luxestomer.

Ina: Mm!

Linda: Ja!

Kelburn: We zijn daar gisteravond toe besloten, is 't niet, Linda?

Linda: Mm.

Kelburn: Tegen het eind van de maand gaan we in Southampton aan boord.

Paul: Zo? Met welk schip?

Kelburn: Een Amerikaan! De "Wisconsin". We gaan eerst naar... Jamaica. 'k Denk een maand of zes weg te blijven.

Ina: Wat heerlijk! Jamaica is altijd een droom van me geweest.

Paul: Weet Sir Graham van dit plan af?

Kelburn: Nee! We weten het zelf pas sinds gisteren.

Paul: Mm, daar zou ik dan toch eerst maar 'ns even met 'm over gaan praten, Kelburn. Het dossier betreffende die zaak van je dochter is nog lang niet afgesloten. Ze zullen toch zeker nog wel contact met je willen bewaren.

Linda: Jawel, maar dat is juist de reden waarom we weggaan! George wil voor alles vergeten wat er allemaal achter ons ligt. Hij... hij wil zo ver mogelijk weg van Sir Graham Forbes en van hoofdinspecteur Raine en van al die mensen.

Paul: Ja, dat begrijp ik, mevrouw, maar het is allemaal niet zo gemakkelijk als u het zich voorstelt.

Linda: Mm?

Langdon: (kucht) Eh... hoe smaakt de vermout, mevrouw Vlaanderen?

Ina: Heerlijk... (verslikt zich wat) Heerlijk, meneer Langdon...

(in de auto)

Paul: Rij even door het park, kindje. Ik wil even stoppen in Wimpole Street.

Ina: Wimpole Street?

Paul: Ja. Ik moet Dr. Benkaray even hebben.

Ina: Waarom moet je nou ineens die Dr. Benkaray hebben?

Paul: Ja, dat vertel ik je later wel, Ina...

Ina: Is er iets, Paul?

Paul: Hè? Nee... Waarom vraag je dat?

Ina: Je bent zo stil.

Paul: Och... ik denk alleen maar wat na, da's alles.

Ina: Da's waar, je hebt genoeg om over na te denken. Heb jij mensen ooit zo plotseling zien veranderen als een blad op een boom? Zelfs die Langdon leek opeens een heel ander mens. En Linda... De beminlijkheid in persoon. Nou ja, misschien was het wel dat idee van de cruise naar Jamaica.

Paul: Mogelijk. Weet je, Ina, dat plotselinge vertrek van al die luitjes, dat maakt me een beetje bezorgd.

Ina: Hoe bedoel je?

Paul: Nou, eh... de Kelburns naar Jamaica, Langdon terug naar New York, mevrouw Fletcher naar Australië...

Ina: Nou, en?

Paul: En... 't Bevalt me niet, Ina. Ik hoop maar dat de heler ons ten slotte toch niet door de vinger zal weten te glippen...

(auto komt aangereden en stopt)

Paul: Vijf minuten maar, Ina. Als Benkaray uit is, ben ik zo terug.

Ina: Goed, Paul. (Paul stapt uit, gaat naar het huis en belt aan - belt nogmaals aan)

Larry Cross: (opent de deur) Hé, meneer Vlaanderen! U bent nou de laatste die ik verwacht had.

Paul: En ik verwachtte ook helemaal niet dat u dat zou doen, meneer Cross. Ik zou de dokter graag een ogenblikje willen spreken.

Larry Cross: Dat spijt me, de dokter heeft nog een paar dringende consulten, en eh... wil niet gestoord worden.

Paul: Zo? Maar ik kan haar toch misschien telefonisch even bereiken? Vanavond bijvoorbeeld.

Larry Cross: Eh... eh... ja..., dat zou ik wel denken. Belt u dan om een uur of elf, half twaalf, of zo?

Paul: Dank u, ja. Nou eh... eh... zegt u alleen maar tegen de dokter dat we nu weten wie Julia Kelburn vermoord heeft. D'r is alleen nog maar één kleinigheid die ik door de dokter bevestigd wilde zien. Het is maar een minuutje, hoor. Het kan ook telefonisch, hoor.

Larry Cross: Ach nee, nee nee nee nee, wacht u dan nog even, nee. Komt u even binnen, meneer Vlaanderen, zal ik zien of ik eh... de dokter even vrij kan maken.

Paul: Zoals u wilt. 't Zou wel zo eenvoudig zijn, niet?

Larry Cross: Eh... wacht u hier dan even, dan kom ik zo terug.

Paul: Graag. (loopt wat op en neer - Dr. Benkaray komt bij hem)

Benkaray: Goeienavond, meneer Vlaanderen. U wou me spreken?

Paul: Dokter. Vriendelijk dat u me even te woord wilt staan. De kwestie is deze: dat, voor u weggaat...

Benkaray: Voor... ik wegga?

Paul: Ja, dat is toch uw plan, niet, dokter?

Benkaray: Eh... ja, in... inderdaad is dat mijn plan. Maar hoe weet u dat?

Paul: Och, ik dacht dat dit algemeen bekend was. Mijn vrouw hoorde d'r over praten op een tea ergens bij d'r vriendinnen. Misschien een patiënte van u...

Benkaray: Mm, mogelijk.

Paul: Waar gaat u heen, dokter?

Benkaray: Naar Canada. Ik ga daar een serie lezingen houden.

Paul: Oh! Nou, weet wel wat u begint. Zo'n tournee is buitengewoon vermoeiend, denkt u daar wel aan. Ja, ik kan er van meepraten, hoor.

Benkaray: Mijn secretaris vertelde me zojuist dat u weet wie Julia Kelburn vermoord heeft.

Paul: Ja, ja, dat weten we dan nu. Ik ben alleen bang dat ik u niet - tenminste, nog niet - kan vertellen wie de moordenaar is. De politie acht een zekere geheimhouding voorlopig nog noodzakelijk. Eh... wat ik vragen wou: gaat de heer Cross ook met u mee?

Benkaray: Ja.

Paul: Zo? Ja. Nou, die kan een hele steun voor u zijn, vermoed ik, hè?

Benkaray: Wat wou u eigenlijk vragen, meneer Vlaanderen?

Paul: Mijn vraag is de volgende: toen u Julia Kelburn in behandeling had, heeft zij u toen ooit gesproken over een vriendin van haar, een zekere Fiona Scott?

Benkaray: Nee, nooit.

Paul: En u heeft die naam ook nooit eerder gehoord?

Benkaray: Ook niet, nee. (lachje) 't Spijt me dat ik u moet teleurstellen.

Paul: O, maar ik ben niet in het minst teleurgesteld. Ik zou dat zeker zijn als zij die naam inderdaad wel genoemd had, Dr. Benkaray. Ik mag nu wel afscheid nemen? Goedenavond...

Charlie: Nog wat toast, meneer?

Paul: Nee, eh... dank je wel, Charlie. Is m'n vrouw al op?

Charlie: Ja. meneer. O, ik geloof dat ik mevrouw net naar beneden hoor komen.

Paul: Mm. Zijn er gisteravond nog bijzondere boodschappen geweest?

Charlie: Eh... nee meneer, ik weet van niks. (gaat naar de deur en opent die) Ah, goeiemorgen, mevrouw.

Ina: (komt binnen) Morgen, Charlie. Je bent vroeg, Paul.

Paul: Ja, ik eh... ik verwacht Sir Graham.

Ina: Mm?

Paul: 'k Heb 'm gisteravond laat nog even opgebeld. (deurbel) Ah, daar zal je 'm wel hebben.

Charlie: Eh... waar zal ik Sir Graham...

Paul: Als hoofdinspecteur Raine d'r bij is, dan laat je ze maar in de zitkamer, hè?

Charlie: Okido. en, ik brengt zo nog wat verse koffie, mevrouw.

Ina: Graag, Charlie... (Charlie verlaat de kamer) Paul?

Paul: Mm?

Ina: Je hebt me gisteravond eigenlijk helemaal niet verteld wat je bij Dr. Benkaray hebt uitgevoerd.

Paul: Nou, ik heb ontdekt dat buiten Mike Langdon, de Kelburns en mevrouw Fletcher ook Dr. Benkaray en de heer Larry Cross een buitenlandse reis gaan ondernemen.

Ina: Oho?

Paul: Die gaan naar Canada.

Ina: Zo?

Paul: Ja.

Ina: Maar dan begrijp ik wel waarom jij zo bezorgd zit te kijken. De tijd begint te dringen, niet?

Paul: Zo is het kindje. Nou, ik ga nou maar. Tot straks dan.

Ina: Mm.

Sir Graham: Morgen, Vlaanderen.

Paul: Morgen, Sir Graham. Inspecteur.

Raine: Goeiemorgen.

Paul: Maar gaat u toch zitten.

Raine: Dank je.

Sir Graham: Ik hoop niet dat we te vroeg zijn? Je stem klonk nogal bezorgd toen je gisteravond opbelde.

Paul: Bezorgd, ja, en dat ben ik nog, in hoge mate. Sir Graham, u weet dat we er een tijd van overtuigd waren dat de moord op Julia Kelburn alles te maken had met de activiteiten van de heler.

Sir Graham: Ja?

Paul: Nou dan, ik heb alle redenen om te veronderstellen dat de heler definitieve plannen heeft om ons land te verlaten. Nou gaat het hierom, Sir Graham. Ik ken de man, maar ik heb alleen niet genoeg bewijsmateriaal - tenminste niet voor u - om een bevel tot aanhouding te rechtvaardigen. Aan de andere kant, wanneer ie eenmaal het land uit is...

Raine: Hij moet het land niet uit! Dat zou al te gek zijn!

Paul: Ja, goed! Maar hoe houden we 'm tegen, inspecteur?

Raine: Ja, dat... dat weet ik ook niet, maar...

Sir Graham: Heb jij een voorstel, Vlaanderen? Een reëel plan?

Paul: Ja. Maar, ja, het spijt me als ik het u zeggen moet, het is een voor de wet (kucht) vrij ongebruikelijk plan. Ik betwijfel, Sir Graham, of u ermee akkoord kunt gaan.

Raine: Het hindert niet of het ongebruikelijk is. Als het ons in de kaart kan spelen, dan...

Sir Graham: Ja ja ja! Een ogenblik, Raine. Wat is dat plan van jou, Vlaanderen.

Paul: Kijk, op de eerste plaats zou ik een praatje moeten gaan maken met een... (telefoon) Nou ja, een ogenblik, mag ik even? (gaat naar de telefoon en neemt op) Ja?

stem: Meneer Vlaanderen? Hier is Milton van Scotland Yard.

Paul: O ja, inspecteur. Moet u de hoofdinspecteur hebben?

Milton: Nee, het gaat juist om uzelf. We hebben een boodschap ontvangen van de directeur van de Brixton-gevangenis. Midge Harris heeft weer een gesprek met u aangevraagd. Nou hebben ze uw bezoek gepland op vanmiddag drie uur. Schikt u dat?

Paul: Maar dat schikt mij uitstekend! Dank u wel, inspecteur. (legt de hoorn neer)

Raine: Wat is dat nou weer?

Paul: Midge Harris wil me spreken.

Raine: Maar je hebt 'm toch al gesproken?

Paul: Tja, (lachje) dat weet ik, maar hij wil nog 'ns met me praten.

Raine: Maar waarom? Ik kon met geen twaalf paarden één woord uit de vent krijgen.

Paul: Tja, maar... u hebt hem geen briefkaart gestuurd, is het wel, inspecteur? (lacht) Maar laat ik u nou dat plan van mij voorleggen. Op de eerste plaats hangt er een heleboel af van de mogelijkheid dat Midge Harris...

(Paul komt binnen bij de gevangenisdirecteur)

gevangenisdirecteur: Goeiemiddag, meneer Vlaanderen. Komt u binnen.

Paul: 't Spijt me dat ik u zoveel last bezorg, directeur.

gevangenisdirecteur: Helemaal geen last, daar ben ik voor hier.

Paul: Ik veronderstel dat Harris z'n briefkaart ontvangen heeft?,

gevangenisdirecteur: Inderdaad, ja. Ongeveer een half uur nadat ie die in z'n bezit had, vroeg ie mij te spreken en zei me dat ie opnieuw een onderhoud met u wilde hebben. Ik kreeg de indruk dat ie ergens bepaald woedend over was.

Paul: O, dat verbaast me niets.

gevangenisdirecteur: Ik zal u even bij 'm brengen. Hij wacht op u in de regentenkamer. Deze kant maar uit, meneer Vlaanderen. (ze gaan erheen) Zo. Ben je daar, Harris? Hier is meneer Vlaanderen voor je.

Midge Harris: Dank u, meneer.

gevangenisdirecteur: Mocht u mij nog nodig hebben, meneer Vlaanderen, ik ben op mijn kantoor.

Paul: Prachtig, dank u. (de directeur verlaat de kamer) Zo, Midge. Je ziet, zodra ik je boodschap kreeg, ben ik naar je toe gekomen.

Harris: Ja, eh... meneer, en eh... ik dank u wel. Ik eh... ik moest u effe spreken, zie je, vooral omdat ik u toch wou zeggen dat het me spijt dat ik eh... dat ik u niet direct heb geloofd de laatste keer dat u hier was. U weet wel, toen u met al die berichten over Sally kwam, dat grietje van me.

Paul: Juist. Heb je iets van d'r gehoord?

Harris: Ja, ja, ik kreeg een briefkaart van d'r. Ze is helemaal niet in het zuiden van Frankrijk zoals ik dacht, ze zit nog altijd in d'r ouwe job en werkt als een pakezel.

Paul: Ach!

Harris: Ja! Ze hebben me te grazen, meneer, de smakkers. Zo is het.

Paul: Zo. Dus de vriendjes hebben je in de luren gelegd, als ik het wel begrijp.

Harris: In de luren gelegd! Zeg dat wel, meneer. En niet zo'n schimmetje ook. Maar as ze denken d'r zo met de poet vandoor te kenne, nou dan zijn ze de d'r lelijk naast! Dat zeg ik je, zowaar ik Midge Harris heet.

Paul: Gelijk heb je, Midge. Tenslotte, nog afgezien van het lelijke parket waar jij in geraakt bent, het is niet fair tegenover Sally. Zo voel ik het.

Harris: Zo is het, meneer: het is niet fair tegenover Sally. Ik... ik... ik begrijp alleen niet wat er mis gegaan kan zijn, hè. Hij heeft altijd voor honderd procent achter de jongens gestaan, altijd voor ze gezorgd, dat moet ik wel zeggen.

Paul: Ja... Maar deze keer schijnt ie dan toch niet helemaal achter je gestaan te hebben, Midge. Of wel?

Harris: Nee, nee, nee...

Paul: Nou ja...

Harris: ...nee, dat hebt ie niet.

Paul: Nou, luister nou goed, Midge. Ik wou graag dat jij me het een en ander over die heler vertelde. Ik geef je m'n erewoord dat wat je me ook vertelt, alles wat jou betreft hier buiten zal blijven. Dat blijft strikt vertrouwelijk tussen ons.

Harris: Ja.

Paul: Ik ben alleen geïnteresseerd in de heler en de Kelburn-moord.

Harris: Ja, maar... maar ik heb niks met een moord van doen gehad, meneer, dat moet u geloven, anders krijg je geen woord meer uit me.

Paul: Natuurlijk geloof ik je, Midge. Vertel me nou hoe je voor het eerst contact kreeg met de heler.

Harris: Nou, ik had nooit van die vrijer gehoord. Toen ik een paar jaar terug een kraakie had gezet bij een juwelier en eh... ik geen weg wist met de poet, hè... De gebruikelijke weg was om de een of andere reden potdicht, niemand van die jongens wilde d'r an. De Yard had het in die tijd juist bar op zijn heupen, hele legers russen zwierven in de buurt van de winkels en... vaste broedplaatsies. Ik probeerde het toen bij een paar jongens in de provincie, maar eh... ze wilden d'r geen van allen an. De poet was te heet, zeiden ze.

Paul: Ja. Ja, ga verder.

Harris: Affijn, eh... ik was op een dag een happie kopen in een klein kiffie op de hoek van Tottenham Court Road, toen de gozer achter de tapkast zei dat er iemand voor me was aan de telefoon. Het was een griet. Eh... ze wou me niet zeggen wie ze was en... ze... ze praatte een beetje met eh... met een beetje vreemde tongval, hè?

Paul: Ja..

Harris: Net eentje uit het buitenland, om het zo te zeggen.

Paul: Juist.

Harris: Affijn, eh... ze zei dat ik wat goed achter de hand had, dat ze daarvan wist om zo te zeggen, en ze raadde me an naar een hondenwinkel te gaan in eh... South Dock Road, Shoreditch. Ik moest daar maar vragen naar eh... een zekere Oscar. Affijn, eh... ik ga daar naar toe, hè. 't Is vlak naast een kroegie, eh... de.. "De jachthond" heet het, geloof ik. En ik kreeg daar een gozer te pakken die achter de toonbank stond met een grote pruim achter z'n kiezen. Een vent met zo een paar jatten aan z'n lijf.

Paul: Juist. Nou, wat toen?

Harris: Nou eh... ik liet 'm een diamanten ring zien die ik kwijt wou en ik zei 'm daarbij dat ik nog meer van dat goed achter de hand had.

Paul: Juist. En kocht ie het?

Harris: Tja, hij keek wel uit. Tenminste, hij hapte niet direct. Ja, die gasten nemen geen risico, weet je? Nou dan, die Oscar, die zei dat ie 'm een paar dagen bij 'm most houden om te informeren wat het spul waard was. Nou ja, wat had ik te verliezen, niet? Ik kon het nergens anders spuien. Twee dagen later kreeg ik weer een telefoontje en ze zeiden me dat ik met de hele poet moest komen naar een villa, "De golfbreker", effe buiten Brighton.

Paul: En wat gebeurde daar?

Harris: Een eh... jonge gozer die liet me binnen, een soort eh... chique gladjanus zo te zien.

Paul: (kucht)

Harris: Hij nam de poet van me over en hij verdween daarmee naar een andere kamer.

Paul: Ja.

Harris: Een minuut later hoorde ik allerlei stemmen door mekaar. Ze... ze waren het niet allemaal met mekaar eens, zo te horen, hè. Affijn, eh... die jonge gozer die komt weer bij me terug en... die deed me een heel mooi aanbod. Eh eh... wat nog meer was: direct boter bij de vis, hè.

Paul: En je hebt die andere knapen niet gezien verder?

Harris: Nee nee nee, geen hond. Affijn, van het een kwam zo het ander en ik heb verder nog verschillende aardige zaakies met de lui gedaan.

Paul: Juist. Maar de heler zelf heb je nooit gezien?

Harris: Nee, nee, geen kijk op, meneer. Maar eh... eerlijk is eerlijk: het was altijd gaaf spul. Hij betaalde een goeie prijs en as d'r één van de jongens in de lik kwam, dan werd er altijd best voor het wijf en de koters gezorgd.

Paul: (kucht)

Harris: Ja, en daarom begrijp ik die vogel opeens niet, hè? Waarom hebt ie niet voor Sally gezorgd?

Paul: Ja..., daar zal je wel nooit achter komen, m'n jongen. Midge, als ik Sally zie, dan zal ik zien of ik nog 'ns wat voor d'r kan doen.

Harris: Ja...

Paul: Ja, ik zeg: als ik 'r zie, hoor.

Harris: Ja, eh... graag meneer.

Paul: En wat jou betreft, Midge, bedankt voor alles en eh... let goed op jezelf, kerel.

Harris: O, wat dat betreft, meneer, 'k zal me niet overeten, hoor, als dat je misschien dwars moest zitten.

Paul & Harris: (lachen)

Charlie: (komt binnen) Hier is verse koffie, meneer. En de ochtendbladen. Stu!

Paul: Dank je, Charlie.

Charlie: Zal ik inschenken, meneer?

Paul: Nee, m'n vrouw komt direct beneden.

Charlie: Nou, d'r is weer een inbraak, hè meneer? Juwelierszaak in Pont Street. Voor maar liefst een kleine 80.000 pond aan sieraden.

Paul: Ja, ik zie het hier.

Charlie: Het kwam vanmorgen om acht uur met de nieuwsberichten. (lachje) En dan zeggen ze nog "gestolen goed gedijt niet"! (lachje)

Ina: (komt binnen) Morgen, Charlie.

Charlie: Morgen, mevrouw.

Ina: Je was laat vannacht, Paul. Waar zat je?

Paul: In dat journalistencafeetje in Fleet Street. 'k Heb wat zitten praten met die ouwe collega van je, Ken Sinclair, de man van de afdeling Misdaad op de krant, je weet wel.

Ina: Dat is al de tweede keer dat je Ken gesproken hebt binnen een week, niet?

Paul: Ja. (deurbel) Ik heb samen met hem nog 'ns wat herinneringen opgehaald over onze ouwe vriend Wally Stone.

Ina: Wie is Wally Stone?

Paul: Nou, weet je dat dan niet meer? Hij was destijds één van de grootste gladjanussen onder de zware jongens.

Ina: Paul, je begint er een terminologie op na te houden...

Paul: (lacht) Ja, kind, wie met pek omgaat... Maar nu wat anders, Ina.

Ina: Mm?

Paul: Die armband die ik voor jou gekocht heb met Kerstmis, die met die robijnen en die diamantjes...

Ina: Ja?

Paul: ...die moet je me voor een paar dagen lenen.

Ina: Hè?

Paul: Ik wil zeggen: ik geloof dat de sluiting 'ns behoorlijk moet worden nagezien.

Ina: De sluiting nagezien? De sluiting is best.

Paul: Nee nee nee, dat geloof ik niet, Ina. Ik heb 'm gezien toen we van de week naar de Kelburns gingen dat ie niet helemaal safe is. En ik wil 'm even laten nakijken. Het is maar om een paar dagen te doen.

Charlie: (klopt en opent de deur) Sir Graham Forbes, meneer.

Ina: Hallo, Sir Graham!

Paul: Kom d'r in, Sir Graham, en laat me 'ns kijken hoe u er wel uitziet zo vroeg in de morgen.

Sir Graham: Ja, ik kwam toevallig langs. Ik dacht zo: ik kon wel 'ns even binnenlopen.

Paul: Dat is een heel goed idee van u geweest. We krijgen nooit zo bar veel mensen om te ontbijten, wel, Ina?

Ina: Ach jij! In ieder geval wel een kop koffie, Sir Graham?

Sir Graham: Ja, dat graag, Ina, ja... O, je hebt de ochtendbladen al doorgewerkt, zie ik, Vlaanderen, hè?

Paul: Ja, dat heb ik, ja.

Sir Graham: Nou, we hebben gedaan wat je gevraagd hebt. Bij de gestolen boel hebben we ook opgegeven: een armband bezet met robijnen en diamanten.

Ina: Hè?

Sir Graham: Een beschrijving daarvan is nu al bij alle juweliers, bank van leninghouders en de pers.

Ina: Zei u: een... armband met diamanten en robijnen bezet?

Charlie: Ja. Hoezo?

Ina: O, maar Paul vroeg me juist...

Paul: Schenk nou toch koffie in, liefje! Laat Sir Graham toch niet wachten!

Ina: Ja, maar waar slaat dat nou op, Sir Graham? Wat betekent dat allemaal?

Sir Graham: (lacht) Vraag mij maar niets, dame. Ik ben een vreemdeling in deze contreien. (lacht)

Paul: De koffie, Ina!...

Sir Graham: (lacht)

(in een dierenzaak)

Oscar: Goeiemorgen. Wat kan ik voor u doen?

Paul: Die eh... die hondenhalsband daar in de etalage van 11.50, geloof ik...

Oscar: Ja?

Paul: Is dat echt leer?

Oscar: Natuurlijk. Gegarandeerd echt leer.

Paul: Mag ik 'm effe zien?

Oscar: Jawel. 'k Heb ze hier leggen, Hier, kijk maar. De kleuren zijn wat anders, maar eh... 't zijn allemaal dezelfde kwaliteit. Spotgoedkoop voor het geld.

Paul: Ja, maar eh... die zijn toch niet hetzelfde als die in de etalage, wel?

Oscar: Allemaal precies hetzelfde. Echt kalfsleer.

Paul: Nou, goed, dan eh... dan neem ik die maar, hè.

Oscar: Die maar doen dan?

Paul: Ja... Ben jij Oscar?

Oscar: Hè? Ja.

Paul: Oh. Dan ken je wel een vriendje van me. Midge Harris.

Oscar: Ken geen Harris.

Paul: 'n Beetje slordig mannetje met rood haar.

Oscar: Ken geen Harris!

Paul: O nee?

Oscar: Nee.

Paul: 't Spijt me. Ik dacht dat jij me wel kon zeggen... wat dit waard is.

Oscar: Hè? Waarachtig... Waar heb je dat vandaan?

Paul: Je mag drie keer raden.

Oscar: Het is van die stunt in Pont Street.

Paul: Klopt.

Oscar: Heb je ook de rest van de poet?

Paul: Ja.

Oscar: Waar?

Paul: Ja, hoor 'ns, jongen, ik ben niks minder dan jij. Met schoenen en kousen an geboren, hoor.

Oscar: En eh... waarom kom jij juist bij mijn? 't Ging dus helemaal niet om die halsband natuurlijk.

Paul: Kom je daar nou pas achter? Kom nou, ik heb haast, 'k mot die poet kwijt. 't Is om zo te zeggen witgloeiend. As je meedoet kan je portie staan, en goed ook.

Oscar: Ja, luister nou 'ns, makker, begrijp me nou niet verkeerd: ik ben de heler niet, als je dat soms denkt. Ik ben alleen maar tussenpersoon. Hoe weet ik of dat spul echt is?

Paul: Ah, maak het een beetje! Ziet die armband d'r uit of ie uit de Franse bazaar komt?

Oscar: Nee... nee, nee, dat wel niet, maar...

Paul: Nou? Hoe zit het? Kan je de boel lozen, ja of nee? 'k Heb voor een klein tonnetje van dat goed ergens weg in eh... Nou ja, goed, as je denkt dat eh... Nou... ja...

Oscar: Hé, stop nou effies, stop nou effies. Hij mot die armband eerst zien, natuurlijk. Kijken of de zaak goed zit verder.

Paul: Nou, mij goed. 'k Laat 'm hier achter. Hoe lang mot dat duren eer ik wat weet?

Oscar: Nou eh... twee maal 24 uur toch zeker wel. Ja, goed, kom donderdagmorgen terug.

Paul: Donderdagmorgen...

(Paul komt binnen)

Ina: Ben je daar, Paul?

Paul: Ja. Nog iets geweest?

Ina: Ja, die meneer, die eh... vriend van je is er. Hij is in de zitkamer.

Paul: Vriend? Wat voor een vriend?

Ina: Die meneer waar je met Ken Sinclair over gesproken hebt.

Paul: O, Wally Stone!

Ina: Mm.

Paul: Mooi. Hoe lang is die al hier?

Ina: Een minuut of tien.

Paul: Mm... (gaat naar de zitkamer) Goeiemiddag, meneer Stone. 't Spijt me als ik u heb laten wachten

Wally Stone: Goeiemiddag, meneer Vlaanderen. Ja, ik was toevallig in stad en meneer Sinclair zei me dat u me graag even wou spreken?

Paul: Dat klopt, ja. Een glas sherry?

Stone: O, heerlijk, heel graag, meneer Vlaanderen... (kucht) Wat een gezellige kamer hebt u hier. En die schouw... Enig!

Paul: Ja, dat is wel prettig, ja. (schenkt uit) Zo, uw sherry.

Stone: Dank u wel.

Paul: Meneer Stone. U vindt het wel goed als ik maar direct tot de zaak in kwestie kom en er niet omheen draai, wel?

Stone: Nee.

Paul: Ik werk op het ogenblik samen met de politie in een zeer belangrijke zaak. Die zaak eist een zo snel mogelijke oplossing, maar we missen alleen nog één belangrijk bewijsstuk.

Stone: O ja?

Paul: Ja. Nou komt het ons voor dat de enige manier om dat stuk van overtuiging in handen te krijgen is: inbreken in een bepaald huis en het daaruit weghalen.

Stone: O, juist, ja, ja. En ik neem aan dat dit de reden is waarom u mij hier heeft laten komen?

Paul: Precies!

Stone: En eh... waaruit bestaat dat stuk van overtuiging, dat... dat bewijsstuk dan wel?

Paul: Het is een platina armband, bezet met robijnen en diamanten. Het is het eigendom van mijn vrouw...

***

script gemaakt door Marc Van Cauwenberghe, aangevuld en bijgewerkt door Herman Van Cauwenberghe en Ton Witman (3/2007)

Dit script is het werk van een hoorspelliefhebber die geen enkel financieel gewin op het oog heeft. Deze tekst mag alleen gebruikt worden om te lezen bij beluistering van het hoorspel. Wie vindt dat hiermee iemands rechten worden geschonden, neemt contact op met Herman Van Cauwenberghe, die er meteen zal mee ophouden het script aan eventuele belangstellenden door te geven.